

Inkoust

1. Už nám nezbyl žádný čas,
co bylo, to zůstane jen v nás.
Poslední příběh ve tvém náručí,
srdce rozumu pořád poroučí.

R: Po kapkách přidávám inkoust do pera,
tvůj pohled jsem vlastnila, tvůj pohled jsem měla.
Tak cizí a přitom tak blízko jsi byla.
Slova zabíjí papír a já jsem tak nízko.

2. V hlavě mi zůstalo víc než dost vět,
ve spoustě chvílích jsem znamenala svět.
Pokaždé když v myšlenkách se utápím,
je dobré mlčet, to už vím.

R: